

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **S. T. N.**, zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2025, čj. OAM-1572/ZA-ZA11-HA15-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 7. 2025, čj. 63 Az 8/2025-44,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (*stěžovatel*) podal k Ministerstvu vnitra (*žalovanému*) žádost o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný shledal tuto žádost nepřipustnou a řízení zastavil, protože šlo o opakovanou žádost dle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. Stěžovatel však tvrdí, že sdělil nové skutečnosti a zjištění, jež odůvodňují přípustnost opětovného projednání jeho případu. Proti napadenému rozhodnutí se proto bránil žalobou u Krajského soudu v Plzni (*krajský soud*). Ten ji však napadeným rozsudkem zamítl a potvrdil závěr žalovaného.

[2] Stěžovatel podal **návrh na přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti, jenž odůvodnil zejména nepřiměřeným zásahem do svého soukromého a rodinného života. Na území České republiky má totiž dvě nezletilé dcery. Žalovaný ve vyjádření k návrhu uvedl, že stěžovatel nepředložil žádné relevantní okolnosti, pro které by měl NSS návrhu vyhovět. V samotné **kasační stížnosti** stěžovatel zpochybňuje zákonnost a přezkoumatelnost závěrů krajského soudu. Je přesvědčen, že skutečnosti, které předložil, svědčí o hrozící vážné újmě ve smyslu § 14a zákona o azylu. Jeho žádost proto byla přípustná. Stěžovatel rovněž upozorňuje na možný zásah do soukromého a rodinného života, pro který by jeho navrácení do Vietnamu bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Dále uvádí, že rozhodnutí vůbec nevysvětluje, proč nebyla žádost přípustná. Žalovaný se nevypořádal s tvrzením o dlužích stěžovatele. Podle judikatury NSS přitom byl povinen vyžádat si

podklady pro ověření jeho tvrzení. Správní orgány jsou totiž povinny zabývat se při posuzování žádostí o doplňkovou ochranu faktickými otázkami. Žalovaný rovněž nesplnil povinnost vzít v úvahu veškeré okolnosti, které mohly odůvodňovat přípustnost žádosti z důvodů zvláštního zřetele hodných (§ 11a odst. 4 zákona o azylu). Stěžovatel shrnuje, že žalovaný za dané situace nemohl učinit závěr o (ne)přípustnosti žádosti v souladu se zákonem.

[3] V řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a proto se NSS musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. zabývat tím, zda kasační stížnost přesahuje svým významem vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne soud kasační stížnost jako nepřijatelnou. V souladu s ustálenou judikaturou se o přijatelnou kasační stížnost může jednat, 1) dotýká-li se kasační stížnost právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou zdejšího soudu řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturní odklon; anebo 4) bylo-li v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[4] Je přitom ve vlastním zájmu stěžovatele poskytnout přesvědčivou argumentaci, pro kterou je kasační stížnost přijatelná. Není totiž úkolem NSS domýšlet si důvody přijatelnosti namísto stěžovatele. Uvedenému požadavku však stěžovatel ani jeho zástupce nedostáli.

[5] NSS již dříve konstatoval, že opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany postihuje případy, v nichž se objeví závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele. Tyto okolnosti přitom žadatel nemohl bez svého zavinění uplatnit v předchozím řízení. V řízení jsou správní orgány povinny prověřit, zda nastaly skutečnosti, které svědčí o tom, že by mohl být stěžovatel v zemi původu vystaven pronásledování nebo mu zde hrozí závažná újma. Nepostačuje tedy uvedení jakýchkoliv nových okolností, relevantní jsou pouze ty, které mají z pohledu azylového zákona určitou kvalitu a mohou svědčit o naplnění zákonných důvodů pro přiznání mezinárodní ochrany cizinci (viz rozsudek ze dne 14. 8. 2025, čj. 10 Azs 102/2025-51, body 8–10). V dalším rozsudku NSS rovněž vysvětlil, že tvrzená závažná újma je relevantní pouze tehdy, hrozí-li cizinci přímo v zemi původu, a pod uvedený pojem proto nelze vztáhnout zásah do soukromého a rodinného života žadatele v České republice (rozsudek ze dne 30. 6. 2025, čj. 5 Azs 385/2021-82, body 27–31).

[6] K důvodům zvláštního zřetele dle § 11a odst. 4 zákona o azylu NSS uvedl, že správní orgán nemá povinnost explicitně odůvodnit, proč podle uvedeného ustanovení nepostupoval, je-li z jeho rozhodnutí zjevné, že důvody hodné zvláštního zřetele v daném případě nenastaly (rozsudek ze dne 21. 6. 2019, čj. 2 Azs 101/2019-74, bod 30). NSS rovněž uvedl, že obecné tvrzení o existenci dluhů nemůže samo o sobě založit přípustnost opakované žádosti. Relevantní novou okolností, která může vést k přípustnosti žádosti, se tvrzené zadlužení stane až ve chvíli, přistoupí-li k němu konkretizované nebezpečí v podobě násilného vyhrožování a vymáhání dluhu věřitelem v zemi původu (rozsudek ze dne 21. 12. 2023, čj. 4 Azs 166/2023, bod 39).

[7] Je tedy patrné, že v judikatuře zdejšího soudu již byla hojně a jednotně řešena otázka nepřípustnosti opakované žádosti a NSS rovněž formuloval požadavky na kvalitu tvrzených nových skutečností. NSS se v posuzované věci nehodlá od svých judikaturních závěrů odchýlit a stěžovatel mu ostatně ani nenabídl důvody, proč by to měl učinit. Napadený rozsudek je s popsánými východisky zcela v souladu, což ostatně vyplývá též z judikatury, o níž jsou opřeny jeho závěry (body 18–22). Krajský soud tedy správně aproboval postup

pokračování

žalovaného, který okolnosti předložené stěžovatelem v opakované žádosti nepovažoval z pohledu žádosti o mezinárodní ochranu za relevantní a upozornil též, že je žalovaný mohl uvést již v předchozím řízení (viz str. 3 napadeného rozhodnutí). Již ze samotné vnitrostátní povahy stěžovatelem tvrzených okolností (zásah do soukromého a rodinného života a dluhy na území České republiky) je totiž zjevné, že nemohly vést k opětovnému projednání případu stěžovatele ani k udělení mezinárodní ochrany. Uvedené závěry hodnotil krajský soud v souladu s judikaturou zdejšího soudu a NSS neshledal žádné zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] NSS proto uzavírá, že kasační stížnost nenaplnila žádný ze čtyř shora popsaných důvodů přijatelnosti. Protože kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, zdejší soud ji odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Nerozhodoval přitom samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť by to bylo neúčelné. Rozhodl totiž neprodleně ve věci samé a zároveň ve lhůtě 30 dnů (§ 106 ve spojení s § 73 odst. 4 s. ř. s.).

[9] Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2025

Vojtěch Šimíček  
předseda senátu